

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Květoslavy Paloncyové a soudců JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Ivana Slivky ve věci žalobce **Společenství pro dům Xxx, xxx, xxx**, se sídlem xxx Xxx, IČO xxx, zastoupeného JUDr. Lucií Pražákovou, advokátkou se sídlem kanceláře Praha 1, Národní 961/25, proti žalovanému **Ing. J.K.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupenému JUDr. Ph.Dr. Oldřichem Choděrou, advokátem se sídlem kanceláře Praha 2, Jugoslávská 12, o **peněžitě plnění**, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 8. června 2016, č.j. 9C 307/2013-273,

t a k t o :

I Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I. **m ě n í** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci 12.450 Kč s úrokem z prodlení 7,05% ročně z této částky od 26.4.2013 do zaplacení; pokud jí byla zamítnuta žaloba co do částky 5.505 Kč s příslušenstvím, v tomto rozsahu se rozsudek soudu I. stupně **p o t v r z u j e**.

II Ve výroku o nákladech státu (III.) se rozsudek soudu I. stupně **m ě n í** tak, že žalobce je povinen zaplatit České republice na účet soudu I. stupně částku 2.234,50 Kč a žalovaný 11.880 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

III Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů 15.136 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokátky JUDr. Lucie Pražákové.

O d ů v o d n ě n í

Shora citovaným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení částky 17.955 Kč se specifikovaným příslušenstvím, žalobci

uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení v částce 48.608,40 Kč a státu náhradu nákladů ve výši 14.115 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

Žalobní požadavek byl zdůvodněn způsobením škody žalovaným v souvislosti s prováděním stavebních úprav jeho bytové jednotky v domě, který žalobce spravuje. V důsledku prováděných prací bylo poškozeno komínové těleso a vedení plynu, stavební úřad zakázal užívání vnitřního plynovodu a spalínových komínových cest v domě a žalobce byl nucen vynaložit náklady na opravu a zprávy o stavu poškozených vedení ve výši žalované částky.

Žalobce se žalobou nesouhlasil s tím, že k poškození komínového tělesa došlo v důsledku jeho vystavení z děrovaných cihel, na své náklady komíny opravil, připustil, že došlo k jejich dočasnému poškození a nabídl i jistou finanční kompenzaci. Žalobcem následně objednané revize a zprávy s jeho činností nesouvisejí, ta nebyla ani označena jako příčina problémů stavebním úřadem. Skutečný stav komínových průduchů neznal ani žalobce a nikdo nemohl předvídat, že k poškození dojde. Souvislost mezi poškozením plynu a jeho stavební činností prokázána nebyla.

Soud I. stupně se zaměřil na otázku mezi účastníky spornou, tedy na to, zda žalovaný svou stavební činností poškodil komínové a plynové vedení a zda v důsledku toho musel nechat žalobce vypracovat zprávy, posudky, revize a nechat vedení plynu opravit. Po dokazování provedeném výsledkem svědků, žalovaného, listinami, znaleckým posudkem i výpovědí znalce dospěl soud I. stupně k závěru, že ke škodě na společných částech bytového domu došlo, byly porušeny průduchy komínového tělesa, rekonstrukce žalovaného však nevedla k porušení rozvodu plynu. Žalobce nechal rozvod plynu opravit a vypracovat jeho revizi, nechal provést celkovou kontrolu komínového tělesa a na tyto účely vynaložil zažalovanou částku.

Po právní stránce odkázal soud I. stupně na ust. § 415 obč. zák. a shledal, že nelze dojít k závěru, že by žalovaný opomněl nebo nevykonal nějakou zákonnou povinnost, když v řízení bylo zjištěno, že komínové těleso bylo provedeno z děrovaných cihel nevhodných pro odvádění spalin a to mělo vliv na jejich kratší životnost a jejich poškození při odstraňování zavěšeného kotle s kondenzační nádobou. Žalovaný po výzvě žalobce nechal komínové těleso opravit a uvedl je do stavu lepšího než původního. Poškození rozvodu plynu a jeho úniku nesouviselo se stavební činností žalovaného. Soud I. stupně neshledal odpovědnost žalovaného za tvrzenou škodu, žalobu proto zamítl a o nákladech řízení rozhodl s odkazem na ust. § 142 odst. 1 a § 148 o.s.ř.

Rozsudek napadl žalobce včasným odvoláním, v němž namítl, že poškození komínového tělesa neodborným prováděním rekonstrukce nebylo žalovaným sporováno, ze znaleckého posudku vyplynulo, že přizpůsobením rekonstrukce bylo možno se tohoto poškození vyvarovat. V důsledku činnosti žalovaného bylo užívání komínového tělesa stavebním úřadem zakázáno. V minulosti proběhla výměna kotlů v dalších 23 bytech bez jakýchkoli následků, činnost žalovaného však vedla až k zásahu úředním rozhodnutím. V takové situaci nelze dojít k závěru, že si žalovaný počínal dostatečně obezřetně. Žalobce byl nucen provést kroky k nápravě, žalovaný však nespolutracoval, proto byly vyžádány odborné posudky objektivně prokazující rozsah škod a následně po jejich odstranění i posudky revizní tak, aby byl obnoven řádný provoz domu. Náklady by naopak nemusely být vynaloženy, pokud by žalovaný komínové těleso nepoškodil. Pokud jde o poškození plynových rozvodů, dle zprávy revizního technika došlo k vertikálnímu posunu celé

stoupačky a její netěsnosti v místech šroubovaných spojů, v minulosti takový stav nikdy nenastal, v rozhodné době žádné jiné zásahy v domě neprobíhaly a je proto velmi pravděpodobné, že i toto poškození souvisí s činností žalovaného v jeho bytě. Navrhl změnu rozsudku vyhověním žalobě.

Žalovaný navrhl potvrzení rozsudku jako věcně správného s tím, že dokládané a požadované náklady nebylo zapotřebí vynaložit, když neúmyslně poškozené komínové těleso opravil a uvedl do stavu lepšího, než byl původní, nebylo nijak prokázáno, že poničil společné plynové cesty v budově, nebyl upozorněn na provádění kamerových zkoušek a dalších nákladných revizí. Společné prostory domu, tedy i komínové těleso byly v katastrofálním stavu a jejich skutečný stav neznal ani žalobce, proto nebylo možno případnou škodu předvídat. Postup žalobce v celé situaci byl unáhlený a šikanózní, hladký průběh rekonstrukcí v dalších bytech je novou skutečností, která nebyla před soudem I. stupně uváděna. Zdůraznil, že v rozhodné době byly komínové průduchy užívány pouze k odvětrání koupelen či digestoří a nesloužily svému původnímu účelu, rekonstrukce navíc probíhala v letních měsících. Chod a fungování domu žádným způsobem neohrozil.

Odvolací soud projednal věc při jednání (§ 214 odst. 1 o.s.ř.), v mezích podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a odvolání shledal dílem opodstatněným.

Soud I. stupně pro posouzení a rozhodnutí věci opatřil dostatek skutkových zjištění, na její právní posouzení aplikoval správné zákonné ustanovení § 415 obč. zák., s jeho závěrem o tom, že odpovědnost žalovaného za způsobenou škodu dána není, se však v celém rozsahu ztotožnit nelze, což se podává zejména ze závěrů obsažených ve znaleckém posudku.

Ve vztahu k poškození komínových průduchů bylo spolehlivě zjištěno, že nastalo v přímé souvislosti se stavební činností prováděnou žalovaným v jeho bytové jednotce, což ostatně není nijak zpochybňováno. Jakkoli byla komínová tělesa zbudována z nepříliš vhodných cihel, přímo ze znaleckého posudku ustanoveného znalce vyplývá, že přizpůsobením postupu rekonstrukce k jejich poškození dojít nemuselo, musel by být znám a respektován stav komínových těles, s opatrností by bylo možné demontovat i původní zařizovací předměty a původní obklady stěn. Již tato sdělení znalce dle názoru odvolacího soudu plně postačují pro závěr o tom, že ve vztahu k poškození komínových těles žalovaný své prevenční povinnosti uložené zákonem náležitě nedostál. Ať již využil k provádění rekonstrukce jakéhokoli subjektu, bylo na žalovaném, aby disponoval dostatkem informací o stavu objektu, v němž rekonstrukci provádí, pokud sám opakovaně zdůrazňuje, že stav společných částí domu byl katastrofální, tím spíše měl v rámci přípravné fáze zamýšlených prací dbát toho, aby si opatřil dostatek podstatných informací a aby zajistil co nejšetrnější provádění zejména těch prací, které souvisely bezprostředně s bouráním či odstraňováním těžkých předmětů. Rekonstrukci bylo možno provést šetrněji a bylo na žalovaném, aby to zajistil. Pokud se tak nestalo, nese za tento nedostatek odpovědnost, neboť si nepočínal tak, aby ke škodě nedošlo. Jakkoli odstranění přímého poškození komínových zdí zajistil sám, nemůže popřít existenci rozhodnutí stavebního úřadu, které užívání komínového vedení zakázalo, ať již bylo vydáno z jakékoli iniciativy. Stejně tak nemůže přičítat k tíži žalobci, že zjišťoval kamerovými zkouškami skutečný rozsah poškození a že po opravě zajistil a financoval revizní zprávu. Náklady, které žalobce vynaložil a dokládá v souvislosti s poškozením komínových těles, jsou náklady, které by nebylo nutno vynaložit, pokud by žalovaný při rekonstrukci postupoval šetrnějším způsobem, a zároveň nejde o náklady, které by byly zbytečné či bezúčelné. V rozsahu nákladů, které žalobce žádá v souvislosti se

zjištěním rozsahu poškození komínů a v souvislosti s obnovením přípustnosti jejich užívání, je jeho žádost důvodná, i ustanovený znalec kroky žalobce v tomto směru označil za přiměřené. Naproti tomu znalecký posudek nezjistil pravděpodobnou souvislost prací žalobce se závadami na rozvodu plynu, tuto označil za možnou, avšak nepravděpodobnou, když místo rekonstrukce a místo poškození dělí několik podlaží.

Z důvodů shora uvedených odvolací soud napadený zamítavý rozsudek soudu I. stupně v jeho výroku o věci samé co do částky 5.505 Kč s příslušenstvím připadající na náklady žalobce ve vztahu k opravě a revizím plynového vedení jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil, v částce 12.450 Kč s uvedeným úrokem z prodlení připadající na náklady spojené s poškozením komínových průduchů rozsudek soudu I. stupně podle § 220 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. změnil a v tomto rozsahu uložil žalovanému platební povinnost.

V návaznosti na uvedenou změnu pak doznaly změn i nákladové výroky rozsudku, o náhradě nákladů před soudy obou stupňů odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o.s.ř., když žalobce dle poměru přisouzené a odepřené částky uspěl ve sporu rozsahu 40% a v tomto rozsahu mu náhrada náleží. V řízení před soudem I. stupně žalobce vynaložil za 15 úkonů právní služby po 1.820 Kč částku 27.300 Kč, za 15 paušálních náhrad 4.500 Kč a na soudním poplatku 800 Kč, v řízení odvolacím za dva úkony právní služby po 1.820 Kč částku 3.640 Kč, za dvě paušální náhrady 600 Kč a za soudní poplatek 1.000 Kč, celkem 37.840 Kč. 40% náhrada, která mu podle úspěchu ve věci náleží, pak představuje částku 15.136 Kč.

Podle poměru na výsledku sporu změnil odvolací soud i výrok o nákladech státu, ve vztahu k nim žalobce neuspěl ve 30%, žalovaný v 70%, ze znalečného ve výši 24.115 Kč tak na žalobce připadá částka 7.234,50 Kč a na žalovaného 16.880,50 Kč, při zohlednění zálohy každého z účastníků po 5.000 Kč částky 2.234,50 na žalobce a 11.880,50 na žalovaného.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku n e n í dovolání přípustné.

V Praze dne 27. února 2017

JUDr. Květoslava Paloncyová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: R.